

TORONYIRÁNY

XIX. 15.

2025. április 13.

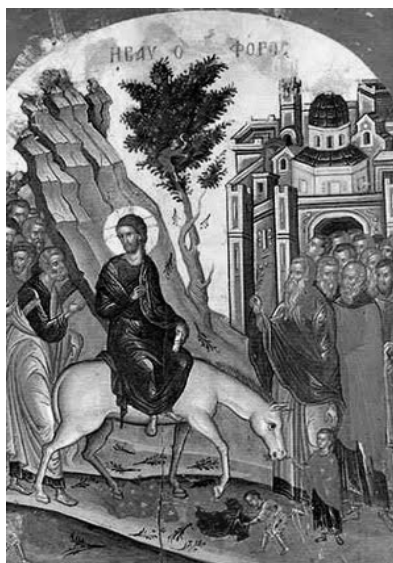

SZEGEDI KATOLIKUS ÉRTESÍTŐ A GLATTFELDER ALAPÍTVÁNY GONDOZÁSÁBAN

Virágvasárnap

az Úr szenvedésének vasárnapja

Nagyhét

A jeruzsálemi bevonulást üdvörténetileg lehet úgy tekinteni, mint kegyelmi adományt, mint nagy felhívást, hogy az eddigi bizonyítékok alapján döntsenek Jézus mellett. De a vezetők izgatására a nép a kegyelmet visszautasította. Jézus látta mindezt, s ahogy közeledett a városhoz, lelki szeme előtt már felvillant a jövődő büntetés. Azért jelenti ki szomorúan: „Bárcsak felismerted volna, legalább ezen a napon, ami békességre lenne.” Ez a nap békességet hozott volna. De így majd más napok jönnek: Ellenségeid körülvesznek, ostromolnak és lerombolnak. Gyermekeidet elpusztítják, s nem hagynak benned követ kövön, mert nem ismerted fel látogatásod idejét.

A szavakat tekinthetjük úgy, mint a félreismert és félremagyarázott szeretet kifejezését. Jézus nem saját szenvedésére, keresztútjára és felfeszítésére gondol, nem is arról beszél, hanem arról a városról és népről, amely küldetésének és szeretetének a címzettje. A régi templom és az oltár helyén ma az Omár-mecset áll. A jeruzsálemi templom lerombolása óta megszűnt az ószövetségi áldozat. Mi tudjuk, hogy a kereszttáldozat után az emberiségnek már nincs szüksége más áldozatra. De az egyház igehirdetése és a kegyelem kiáradása továbbra is minden embert választ el, hogy ismerje fel látogatása idejét.

Gál Ferenc

A szentmise olvasmányai

- 1. Iz 50,4-7** Izajás próféta könyvében az Úr Szenvedő Szolgájának titokzatos alakja a Megváltó Krisztus előképe.
- 2. Fil 2,6-11** Jézus Krisztus, mint Isten megalázta magát, szolgálai alakot öltve magára vette a mi emberi természetünket és engedelmes lett egészen a kereszthaláláig, ezért Isten felmagasztalta és minden teremtmény Urává tette őt.
- 3. Lk 22,14-23,56** Az idén Lukács evangéliumából hangzik el a Passió, Jézus szenvedésének a története.

A messiási bevonulás

A bevonulás hangulata csak úgy érthető, ha feltételezzük, hogy Jézus reggel Betániában csatlakozik egy zarándokcsoporthoz, amely ott vonult keresztül. Ezek a csoportok a városba való bevonulást már ünnepélyesen végezték. A Zsoltárkönyvben találunk úgynevezett „lépcsőénekeket” (120-134), amelyeket ilyenkor énekeltek. Jézus előre látta az eseményeket, azért a bevonulást beállította messiási tervébe. Meg akart nyilatkozni a nép előtt, de úgy, hogy kitér a politikai várakozás elől. Nem akart diadalmat, hanem a hit megnyilatkozását. Két tanítványát előre küldte a Betfage nevű majorhoz, amely Betánia és Jeruzsálem között volt. Megbízta őket, hogy hozzák el neki azt a számarcsikót, amelyet ott a kapuhoz kötve találnak, és amelyen még senki sem ült, azaz nem volt betörve nyereg alá. Ha valaki számonkéri tőlük, mondják azt, hogy az Úrnak szüksége van rá. Ha Jézus így mondta, akkor az Úron Istent értette, hiszen magát nem nevezte úrnak. Valószínűbb azonban, hogy ez csak az evangélisták fogalmazása. Az egyházi igehirdetés Jézust már Úr-ként emlegette, s visszamenőleg is így beszélt róla. A szenvedés történetében többször szó van arról, hogy Jézus előre látja az eseményeket. Az apostoli igehirdetés ezzel a kiemeléssel igazolni akarta, hogy Jézus szenvedése tudatos áldozatvállalás volt, nem pedig a gonoszság felülkerekedése. Jézus egyébként az állat tulajdonosát is meg akarta menteni az esetleges felelősségre vonás veszélyétől, azzal, hogy szinte önkényesen járt el.

A lovon büszkélkedő római legionárius a számaron bevonuló prófétában nem láthatott politikai tényezőt. Az ilyen bevonulás egyáltalán nem hasonlított katonai diadalmatéhoz, hanem inkább vallási körmenethez. Már Betániában előléptek lelkesedő emberek, akik ruhájukat a számar hátára terítették, és úgy ültették fel Jézust. A húsvét előtti napokban szokás volt, hogy a jeruzsálemiek vagy a már ott levő zarándokok kimentek az új csoportok elé, köszöntötték őket, és velük együtt vonultak vissza énekelve és imádkozva. Most is ez történik, s a hangulat lelkesedéssé változik.

Lukács azt említi, hogy a nagy tömeg áldani kezdte Istent a sok csodáért, amelynek tanúja volt. Ruhájukat teregették a földre, ahol Jézus elhaladt, s az útszélén leszaggatott lombos ágakkal integettek. Éneküket Lukács így foglalja össze: „Áldott az Úr nevében érkező király. Békesség a mennyben és dicsőség a magasságban.” Márk beleveszi a zárándokok ünnepi köszöntését, a hozsannát, ami szó szerint azt jelentette, hogy „segíts meg bennünket”, de később Istent dicsőítő felkiáltásként használták. A 118. zsoltár is ilyen értelemben veszi. Márk a messiási vonatkozást ebben látja: „Áldott atyánknak, Dávidnak közelgő országa.” Lukácsnál a „béke és a dicsőség” emlékeztet az angyalok karácsonyi énekére. Ő már arra gondol, hogy a tanítvány a hit által kapja a békét és a hitéből kiindulva dicsőíti Istent.

Elképzelhetjük, hogy a nép mindenfélét kiáltozott, ami lelkesedésében eszébe jutott. Az evangélistáknak az a fontos, hogy itt az ószövetségi jövődőlés teljesedett. A szövegek Zak 9,9-re és Iz 62,11-re emlékeztetnek, ahol a próféták Siont bátorítják, hogy jön a szabadító, mint király. De Zakariásnál az alázatosság is hozzátartozik megjelenéséhez: számaron érkezik, mint igazi zárándok, aki kész engesztelést nyújtani népe bűneiért. Mindenesetre a lelkesedés a nép ragaszkodásának és tiszteletének kitörése volt. A csodák alapján joggal várták, hogy most valamilyen nagy isteni megnyilatkozásnak lesznek tanúi, s ezt a megnyilatkozást siettetni is akarták. János (12,16) megjegyzi, hogy a jelenet értelmével az apostolok sem voltak tisztában. Csak Jézus feltámadása után értették meg, hogy miért hivatkozott Zakariás a Messiás szelídségére és szerénységére. Akkor már tudták, hogy Isten országa nem külső jelekkel érkezett el, hanem Jézus engedelmisségével és engesztelésével.

A nyilvános működés idején a farizeusok voltak Jézus igazi ellenségei. Ők magyarázták a törvényt, ők őrizték a hagyományt. Jézust nem fogadták el, mert nem az ő felfogásuk szerint viselkedett. Jézus mégis népszerű volt, azért féltették tőle tekintélyüket és befolyásukat. Most is csalogottan állapítják meg, hogy semmire sem mennek, mindenki Jézust követi (Jn 12,19). Lukács szerint figyelmeztetik Jézust, hogy intse le követőit, vagyis tiltsa meg nekik, hogy Dávid fiának, azaz messiásnak nevezzék. Erre megkapják a titokzatos választ: „Mondom nektek, ha ezek elhallgatnak, a kövek fognak megszólalni”. A különös szembeállítással Jézus talán csak arra utal, hogy bizonyítékai meggyőzőek voltak, s ha az emberek még most sem hinnének, akkor a kövek kiáltoznának, hogy tanúságot tegyenek mellette. De szavait lehet úgy is értelmezni, hogy amikor a zsidók elhallgatnak, azaz visszavonják a hitbeli tanúskodást, akkor azok a kövek fognak beszélni, amelyek majd Jeruzsálem pusztulását jelzik. Egyébként Lukácsnál a farizeusok itt jelentkeznek utoljára kifogásaikkal. Jézus perében már inkább a főpapság, a szadduceusok játsszák a főszerepet. Lehet, hogy bármennyire szemben is álltak Jézussal, a végén nemzeti érzésük mégsem engedte, hogy kiszolgáltassák a pogányoknak.

A nép köréből tehát elindult a tanúságtétel. Ha az egyszerű emberek evilági várakozással tekintettek is az eljövendő Messiasra, Jézussal szemben nem voltak különösebb előítéleteik. Meg voltak győződve, hogyha tud betegeket gyógyítani és más csodákat tenni, akkor meg is szabadíthatja őket. De a vallási életben a végső döntéseket a főtanács hozta. Annak a feladata lett volna, hogy Jézus bizonyítékait józanul mérlegelje, s azok alapján elfogadja öt isteni küldöttnek. De a főtanács akkor már elhatározta elvesztését.

Gál Ferenc

Nem leszek ideges! (47.)

Második rész Az ideges vérmérséklet

Jöjjetek hozzám mindnyájan, kik fáradoztok és terhelve vagytok és én megenyhítlek titeket... és nyugalmat találtok lelketeknek. (Mt 11,28-29)

Az ideges ember tízparancsolata

2.

b) A lelki élet második pillére az Isten jelenlétére való szerető emlékezés, mely éppen az ideggyenge embernek válik legnagyobb vigasztalásává, ha nyugalma Istenben keresi, mint ahogy azt művünk második része első fejezetének végén leírtuk. Ez a pont minden lelki élet alapja, mert e nélkül a pillér nélkül a másik három sem tartja meg a lelki élet épületét. Anélkül, hogy szeretettel gondolnánk Isten jelenlétére, anélkül, hogy Előtte járnánk, anélkül, hogy Benne nyugodnánk, nincs alázatos önmegismerés; ezek nélkül nem tudjuk magunkat átadni békés akaratának és nem tudunk önzetlen jóindulatot érezni hibákkal terhelt felebarátainkkal szemben. Az Isten előtt való járás a lelki élet kezdete és betetőzése; ez vezet el a kezdőt a szeretethez, benne gyakorolja a haladó a szeretetet – a szeretet Krisztus adománya, a Szentlélek adománya – úgy az Isten előtt való járást, a Krisztusban való élest és elpihenést is csak úgy sajátíthatjuk el, ha hitben, reményben, szeretetben érintkezünk lelkünkben Istennel, ha illatos kenetének vonzóereje hat ki ránk. Ezt a vonzást Isten megadja mindenkinek, mert hiszen Krisztus nem tesz kivételt, amikor ezt mondja: „Aki szomjazik, az jöjjön hozzám és igyék.” A szomjúságot egy szentbeszéd, egy közeli jó barát, vagy egy jó könyv is felébresztheti. Tereld el gondolataidat önmagadról, Isten felé!

c) A lelki élet lényege az Isten akaratának való önátadás, mert ebből áll a szeretet. A szeretetben a szerető felek önmagukat közlik egymással. Isten akkor vonz magához, ha hittel közeledünk feléje, azért, hogy átadjuk magunkat akaratának, s mindenben Őt hagyjuk cselekedni. Ez az Isten előtt való járás lényege.

Mivel az ideges ember könnyen megijed az áldozattól, az Istennel való békés érintkezés feladata mellett vállalja azt is, hogy áldozatkészségre nevelje magát. Isten szent akarata a köznapi apró lemondásokat kívánja, s ezért cserébe derűt, bátorságot, bizalmat ad a léleknek. A léleknek a belső béke adja meg a nehéz áldozatokhoz szükséges erőt. A megfeszített Üdvözítő legyen gyakori belső összeszedettségünk, elmélkedéseink tárgya. A vallásosság nem a vigasz édes érzelmeiből áll, hanem az áldozatkész erőből, mely Isten jelenlétének vigasztalásából támad a lélekben egészen a tökéletes önátadásig és a kereszt szeretetéig. Az olyan vallásos gyakorlatból, mely az élet elviselésére nem képesít, vagy nem a mindennapos kötelességek teljesítésére állítja be az embert, hiányzik a kegyelem világossága; ilyesmi nem is tart soká. Minden vallásosság lényege: a Szentlélek Isten ereje, mely a szeretetet önti ki a lélekben, s az Isten akaratának való odaadásra vezet. Megtanítja a lelket arra, hogy elfelejtse önmagát és másokért dolgozzék. Aki örülni akar életének, annak Istenért és másokért kell élnie, másoknak kell örömet szereznie.

A melankolikus embernek mindig tudnia kell, hogy vég nélküli önvádaskodása, alaptalan és kényszeres szemrehányásai állítanak akadályt lelke és Isten közé, s a belőlük következő nyomottság hervasztja el lelkének legszebb virágait. Mondhat bárki bármit, mindent csak okkal-móddal szabad!

Uralkodj magadon gondolataidban és akkor a munka hajszoltságán is uralkodni fogsz. Leghatékonyabb gyógyszered az lesz, ha lelkedet nem öntöd ki túlságosan és teljesen átadod magad Isten akaratának s békésen együttműködsz vele. Aki csak azt akarja, amit Isten akar, s csak úgy, ahogy Ő akarja, aki csak annyit akar elérni, amennyit Isten szán neki, az bemeleg Istenbe és saját szívének nyugalmaiba.

Amint fölébred lelkedben a vágy, hogy akarj valamit, hogy gyorsan készüjl el vele, hogy valami nagyot elérj, nyomban állj meg egy másodpercre Isten előtt és egyeztesd lelkedet az Ő szent akaratával. Semmit se akarjunk saját ízlésünk szerint, s egyezzünk bele Isten rendelkezésébe; ez az út vezet Krisztus békéjéhez, mely minden fogalmat meghalad. Ezt nyomon követi majd annak megismerése, hogy ilyen módon többet érhetünk el, mint előbbi hajszoltságunkban, zavarodottságunkban és meg fogjuk látni, hogy szeszélyeinket is kordában tartjuk, amire pedig képtelenek voltunk azelőtt. Ez a teljes ráhagyatkozás Isten vezetésére a legbiztosabb záloga az idegek meggyógyulásának; mert ha gyermeki gondatlanságban kézen fogva járunk vele, az Ő kézzelfogható védelmében kedélyvilágunk minden félelemtől felszabadul. A súlyos lelki élmények is ritkábbak lesznek, ha megadjuk magunkat akaratának, s annyira megenyhülnek, hogy már nem rázzák meg idegrendszerünket. A nyomottság akkor már csak átmenetileg lép fel a lélekben, lelkünk vidámmá válik, s szinte elveszti fogékonyágát a komorsággal szemben. Aki azonban nem próbálja meg, nem tapasztalja önmagán, nem tudja, hogyan hat ki Isten Lelke a Néki átadott lélekre, s azt hiszi, hogy gondolkodással, töprengéssel, munkával, hajszoltsággal, izgalommal fogja megtalálni a nyugalmat.

d) A lelki élet negyedik pillére a felebaráti szeretet, az igazi istenszeretet jegye, pecsétje, erőpróbája. Az ideges ember a felebaráti szeretet körül is lelkét megrázó nehézségekkel küzd; ezek legyőzésére minden erejét össze kell szednie, ha azt akarja, hogy kedélye elnyugodjon, megbékéljen, s idegei megerősödjenek. Szeszélyes érzékenykedés, ellenszenv, állandó bírálgatás, sértődöttség, nyílt ellenségeskedés, külső és belső gyűlölködés néha napokon keresztül idegfeszültségben, nyomottságban tartják. Emellett másokat vádol, s nem látja be, hogy szeszélyeinek oka éppen saját adottságában és gyenge idegzetében keresendő. A szemrehányások felizgatják, megharagítják és elbátortalanítják. Csak akkor kezd el gondolkozni önmaga felett, ha valaki figyelmezteti őt a jóindulatú beállítottság békítő, gyógyító hatásaira. Akkor azután vágyódik arra, hogy érzékenységétől a barátságos gondolkodás, ítélkezés, beszéd és cselekvés megváltsa őt. A kedélyt tökéletesen megváltoztató jóindulatra és jóságra való nevelés nehéz feladata bensőséges élet és Isten segítségével nélkül nem valósítható meg; e nélkül csakhamar elveszti az ideges ember bátorságát, s ezzel együtt a megismerést és az út világos meglátását. Krisztus lelkének erejéből meríti az Isten előtt járó ember a hit és az Istennek való átadottság örömét. Aki hitből él, az erejének öntudatával bíró, a félelem minden gátlásától mentes áldozatos lélekke válik; az megérti Isten szavát, mely szerint a hitnek semmi sem lehetetlen, s Jézus tanítványai egy mustármagnyi hittel hegyeket, fákat mozdíthatnak el. Az ember hitével kapcsolódik Istenhez, hitével issza Isten szellemét, Isten erejét és szeretetét. Istennel együtt mindent megtehet.

(Folyt. köv.)

Josef Massmann

Vasárnapi jegyzet

Isten és a természet

Tavaszi időben, természetnyíláskor jól esik patak mentén sétálni, vagy a zsendülő fák társaságában lehajolni az első virágokhoz. A kísértést – hogy letépjük, el kell hárítani. Sík Sándor gyöngéd figyelmessége is erre figyelmeztet, aki pilisi, mátrai útjain a természetnek hagyta nyíló virágcsillagait...

Egy-egy kiruccanás előhozza a teremtés tavaszát, Isten rejtőző valóságát, amelyről Pilinszky is ír, és rögtön a világhoz való viszonyulásunkat emlegeti, amely viszonyulást a szeretet jelenti: „Amikor (...) szeretettel tudunk közelíteni a világhoz, nemcsak a teremtést közelítjük meg mélyebben, hanem magához a teremtő Istenhez is közelebb kerülünk. Hogy hallgat? Hogy messze volna? Ellenkezőleg: olyannyira közelünkben van, hogy ha még egy lépést tenne felénk, személyiségünk, a teremtés minden önállóságát szüntetné meg vele.” Ez az eredeti fölismerés nagyszerű magyarázat lett volna a régieknek, akik a Teremtőt mindenben jelenlévőnek tartották. Mitológiák ókori népei tévedtek ekkorát, igaz, az ő istenképük teljesen antropológiai volt... A szeretet, aki maga Isten – mint János írja evangéliumában, jeleit hagyta a világban. Virágok, természeti szépségek millió változata egyetlen kérdés: honnan mindez? A hívő tudja, vallja, vagyis elfogadja, hogy a szeretetből történő teremtés csak Isten műve lehet, s akkor a teremtés pecsétje a szépség valamennyi megnyilvánulása.

Bámulatos ez a világkapcsolat, ezért elkeserítő bármely természetrombolás. Márpedig manapság mit sem látni. Közvetlenül, s közvetve maga az ember a kiváltó ok. Ami pedig a szándékunk, közreműködésünk nélkül történik, törvények rendelte titok, s úgy kell elfogadnunk, mint azt, amin nem vagyunk képesek változtatni. Mert mindig voltak és vannak titkok. Ugyanakkor adott egy nagy lehetőség – éppen a szeretet-távíró beiktatásával: az imádság. A természet épségéért is föl kell emelnünk szavunkat, s a természet egyre mélyebb megismerése során egyre alázatosabban leborulni Isten nagysága előtt. Szeretettel közelíteni a világhoz – ez az, amelyre a válasz is a szeretet lehet. A mai kor jobbára a föld teljes kirablására törekszik, tönkretételére a harmóniának. A megbízatás így szól – folyton, folyvást: „Hajtsátok uralmatok alá a földet,” Nem pedig: romboljátok szét. Vagyis ismerjétek meg azzal a figyelmességgel, amely valóban egyre közelebb vezet mindannyiunk Teremtőjéhez.

† Tóth Sándor

hírek információk

Kiss-Rigó László püspök meghívására április 7-én az egyházmegye papsága részére Mirko Štefković nagybecskereki püspök tartott rekollekciós előadást Szegeden a Szent Gellért Szemináriumban.

A Húsvéti Szent Háromnap szertartásrendje a Székesegyházban:

Április 17., Nagycsütörtök

- 18.00 az utolsó vacsora emlékmiséje
- 20.00 óráig virrasztás a Dömötör-kápolnában

Április 18., Nagypéntek

- 8-19.30 gyónási lehetőség a Dómban
- 16.00 keresztúti ájtatosság
- 17.00 nagypénteki szertartás, passió
- 19.30-ig csendes virrasztás a Szent Sírnál

Április 19., Nagyszombat

- 20.00 húsvéti vigília mise, melyet Kiss-Rigó László püspök celebrál, majd körmenet a Dóm téren

Április 20., Húsvétvasárnap

- 10.00 ünnepi püspöki szentmise
- szentmisék lesznek még 8.30, 11.30 és 18.00 órákor

Április 21., Húsvéthétfő

- 10.00 és 18.00 órákor lesznek szentmisék.

A szeged-móravárosi templom takarítására április 15-én, Nagykedden 17 órára várják a jelentkezőket. Nagyszombán bűnbánati nap keretében 9-től 12 óráig és 15-től 17 óráig szentgyónási lehetőség lesz, valamint a 17 órákor kezdődő szentmise után is, igény szerint. A Szent Kereszt templom nagycsütörtöki szertartása 17 órákor kezdődik, melyet virrasztás követ. A móravárosi plébánia közössége Nagypénteken 16.30-kor keresztútra, majd Urunk szenvedésének megünneplésére várja tagjait. A liturgiát követően az Isteni Irgalmasság kilencede kezdődik. A húsvéti vigília Nagyszombaton 19 órákor kezdődik tűzszenteléssel, a hívek saját gyertyáikkal bekapcsolódhatnak a szertartásba. Húsvét vasárnapján a templomban 9 órákor kezdődik az ünnepi szentmise, ételszenteléssel, majd 11 órákor a II. Kórház kápolnájában celebrál szentmisét az intézmény betegei számára Fazakas Attila plébános. Húsvéthétfőn 9 órákor lesz szentmise Móravárosban.

Az Ifjúságpasztorációs Iroda Face2Face imaestet rendez a békéscsabai Páduai Szent Antal Társzékesegyházban április 16-án, szerdán 18.30-tól. Az est előadója Karsai Károly diakónus lesz, a zenei szolgálatot a Mécses Énekkar végzi. Mindenkit szeretettel várnak a szervezők.

Április 20-án 15 órától a Liget Társulat bemutatja a X. Szegedi Passiójátékát. A jubileumi előadás az Erzsébet-liget Újszegedi Szabadtéri Színpad mögötti réten kezdődik, és a program szerint a szereplőkkel együtt a nézők is átsétálnak a ligeten, majd az újszegedi Árpád-házi Szent Erzsébet templomban zárul a színdarab. Az előadásra mindenkit szeretettel várnak, a részvétel ingyenes.

Április 26-án második alkalommal rendez meg a jótékonyági futást a gyermekvédelmi gondoskodásban felnövő fiatalokért a Csongrád-Csanád Vármegyei Kormányhivatal, a Szegedi Tudományegyetem és a Gál Ferenc Egyetem. Az eseményen résztvevő futók és családtagjaik nemcsak a különleges útvonal miatt gazdagodhatnak maradandó élménnyel, hanem a rajtszámukkal automatikusan egy nyereményjátékon vesznek részt, ahol a főnyeremény egy férfi és egy női kerékpár lesz. Az „Ágota Futás” célja, hogy az állami gondoskodásban felnövő fiatalokat fogadó Ágota Falván egy új fejlesztőközpont és gyermekkönyvtár jöhessen létre.

Az alsóvárosi Havas Boldogasszony templomban kiállított „Meg nem született gyermek szobra” április 27-ig reggel 6.30-tól 18.30-ig tekinthető meg a Fekete Madonna oltáránál. Napközben is bárki betérhet, hogy hálát adjon egyéni imádságával szüleiért, akik igent mondtak az életünkre, vagy imádkozhatnak a meg nem születettekért. Ehhez kapcsolódóan hétfőnként a meg nem született gyermekekért, szüleiért és az egészségügyi dolgozókért imádkoznak a szentmisében. Április 26-án, szombaton 19.00 órákor az Az élet értéke című előadásra, beszélgetésre hívnak. Előadók: Gábor Tamás és Gábor-Kneip Rita. Április 27-én, vasárnap 9.00 órákor a szentmise után Böginé Barna Veronika előadását hallgathatják meg az érdeklődők.

Međugorjéba szervez zárandoklatot április 28. és május 1. között, hétfőtől csütörtökig Grácián testvér, az Alsóvárosi Ferences Plébánia káplánja. A hétfőn reggel 7 órákor kezdődő szentmisét követően indul a busz az Alsóvárosi Ferences templomtól. Hazaérkezés csütörtökön az esti órákban. A zárandoklat költségei: útiköltség 36.000,- Ft, ellátás 120 EUR (2 ágyas szobák, saját mosdóval, napi háromszori étkezéssel.) Jelentkezés a +36 20 776 9589 telefonszámon Kissné Sere Annánál. A részvételi díj fizetése a buszon történik. Lelki vezető: Grácián testvér.

Május 10-én, szombaton 9.00 és 17.00 óra között „Reményben élni” címmel szentévi lelkinapot tartanak a szegedi katolikus megújulás tagjai a szeged-felsővárosi Szent Miklós templomban. Délelőtt Tokodi László domonkos szerzetes előadását hallgathatják a résztvevők, majd szentségimádás kezdődik közbenjáró imaszolgálattal. A program Kovács Zoltán, rőszkei plébános előadásával folytatódik, majd Földi-Kovács Andrea előadása következik. A 15.45-kor kezdődő szentmisét Tokodi László mutatja be. A rendezvény ingyenes, egész nap lesz gyónási lehetőség. Az étkezéssel mindenkinek magának kell gondoskodnia, de az ebéd elfogyasztására a plébánia ebédlőjében vagy a templomkert padjain lesz majd lehetőség.

A Szent Ágota Gyermekvédelmi Szolgáltató Módszertani Intézményrendszere és az ÁGOTA Alapítvány Országos Gyermekvédelmi Szabadegyetem és Konferenciát szervez Ágota Falvára május 13. és május 16. között. A szabadegyetem és konferencián a résztvevők plenáris- és szekció előadásokat, valamint pódium beszélgetéseket hallgathatnak meg, továbbá interaktív, a résztvevők aktív közreműködésére építő workshopokon és szakmai műhelyeken vehetnek részt. A négynapos szakmai rendezvény fókuszában a gyermekvédelmi szakellátás helyzete, kihívásai és jövőképe áll. A részvétel térítésmentes, de regisztrációhoz kötött, melynek határideje április 30. A Szabadegyetem és Konferenciára napi 700 fő jelentkezésére van lehetőség. A részletek a santagota.hu weboldalon olvashatók.

Kiadja a Glattfelder Alapítvány

Felelős kiadó és szerkesztő: Kiss-Rigó László
Állandó munkatárs: Bábszki Zoltán, Borz Gergely,
Cserny Szilvia, Karsai Őrs,
† Tóth Sándor
Címünk: 6720 Szeged, Aradi vértanúk tere 2.